

kun hensyn til den fremtidige „bruttoindtægt“ i denne periode, afpasset så den kommer til at svare til et helt års indtægt. Ved opgørelsen af indtægtsnedgangen forhøjes såvel den hidtidige som den fremtidige skattepligtige indtægt med visse af de skattemæssigt tilladte fradrag (bl. a. pensionsbidrag), og der ses bort fra visse unormalt store indtægter (f. eks. realisationsfortjenester, unormalt stor lønindtægt ved ekstraarbejde i det sidste år for erhvervsophøret).

Lempelse kan normalt ikke opnås, når bruttoindtægten er faldet med mindre end 20 pct., eller den fremtidige bruttoindtægt er over 54.000 kr., eller formuen er over 245.000 kr.

Lempelse indrømmes kun, når det er hovedstillingen eller hovederhvervet, der opgives.

Hvor nedsættelsen sker, efter at skatten er pålignet, foretages den på den måde, at man efter udskrivningsreglerne for det pågældende skatteår beregner skatten af den fremtidige „bruttoindtægt“. Skatteyderen skal herefter kun betale den således beregnede skat fra og med den skatte-termin, hvis sidste rettidige betalingsdag falder efter udløbet af den måned, hvori indtægtsnedgangen er indtrådt.

Hvis det havde været muligt at fastholde 1. januar 1969 som ikrafttrædelsesdag for kildeskatten, ville det for statsskattens vedkommende have medført, at indtægter i indkomståret 1967 for personer og dødsboer kun skulle beskattes for et halvt skatteår. I det ikrafttrædelsesforslag til lov om kommunal indkomstskat, som blev fremsat den 9. november 1967, var det foreslået, at kommune- og kirkeskat for skatteåret 1968-69 ikke skulle opkræves, for så vidt angår terminer med sidste rettidige betalingsdag efter 31. december 1968. Indtægter i indkomståret 1968 ville normalt være blevet helt skattefrie. Samtidig med, at denne hele eller delvise skattefrihed begyndte at virke, skulle skatteyderne dog begynde at betale kildeskat af indkomsten i indkomståret 1969. Forslaget om, at kildeskatten først skal træde i kraft fra 1. januar 1970, vil medføre, at de omtalte følger virkninger af kildeskatten forskydes 1 år.

Hvis kildeskatten trådte i kraft den 1. januar 1969, ville en person, der ønskede at trække sig tilbage fra stilling eller erhverv, med størst fordel kunne gøre det pr. 1. januar 1969. I så fald ville han med øjeblikkelig virkning få tilpasset skattebetalingen til den fremtidige lavere indtægt. Det ville ske uden nogen af de begrænsninger, der følger af pensionistcirkulæret. Efter forslaget skal skatteenedsættelse derfor kunne indrømmes efter regler, der svarer til pensionistcirkulærets bestemmelser, men *uden indtægts- og formuegrænser* som foran omtalt. Be-

skatningen skal efter forslaget kunne nedsættes, for så vidt angår 2. halvår af skatteåret 1968-69 samt skatteåret 1969-70. Som omtalt i afsnit I vil kildeskattens ikrafttræden fra 1. januar 1970 medføre, at der for det sidstnævnte skatteår kun skal betales statsskat for et halvt skatteår, og at kommuneskatten ikke opkræves for terminer med sidste rettidige betalingsdag efter 31. december 1969.

Når nedsættelsesreglerne ifølge forslaget kun skal gælde for 2. halvår af skatteåret 1968-69, skyldes det, at skatten for 1. halvår skulle være betalt fuldt ud, selv om kildeskatten trådte i kraft den 1. januar 1969.

F. I § 6 foreslås det at udvide adgangen til at indrømme bevillingsmæssig skattelempelse for værnepligtige, der er indkaldte i 1969.

III.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Lejeværdien for ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, foreslås med virkning for skatteåret 1969-70 forhøjet fra 2½ pct. til 2¾ pct. af ejendomsværdien. Den gældende procentsats er fastsat ved lov nr. 452 af 8. december 1967 med virkning for skatteåret 1968-69. Den foreslåede forhøjelse må ses på baggrund af de boligpolitiske aftaler af 18. januar 1966, hvor det er forudsat, at den på grundlag af 13. almindelige vurdering fastsatte lejeværdi for én-familiehuse forhøjes inden for den såkaldte normaliseringsperiode med ¼ pct. årlig i otte år.

Til § 1, nr. 2.

Der foreslås en redaktionel ændring af ligningslovens § 18 A som følge af, at betegnelsen „skattefrie afskrivninger“ blev ændret til: „skattemæssige afskrivninger“ ved den i maj 1968 gennemførte ændring af afskrivningsloven.

Til § 1, nr. 3.

Efter ligningslovens § 27 kan skatterådet bevillingsmæssigt indrømme en nedsættelse i den skattepligtige indkomst, når en skatteyder første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.